

MINDSZENTILAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K.

Megjelen minden
vasárnap

Az elrejtett gabona felkutatása.

Amióta Anglia azzal a tervvel foglalkozik, hogy a blokádot szigorítja s hogy Németországtól és a monarchiától mindent távol tart, amire csak szüksége van, azóta kétszeresen fontos, hogy mindent megtegyünk ennek a tervnek meghiusítására. Az ántánt tizenhét hónapig megelégedett azzal, hogy a blokádot elrendelte, de főleg abban bizakodott, hogy a harctéren fog győzedelmeskedni. Mikor bebizonyosodott, hogy a harctéren nem győzhet le bennünket, Anglia a blokádot szigorításában látja az üdvösséget s a győzelem egyedüli és legbiztosabb fegyverét. Kétszeresen fontos tehát, hogy ezt a fegyvert is kicsavarjuk kezéből.

Az a két rendelet, mely a hivatalos lap minapi számában megjelent s mely arra vonatkozik, hogy a pénzügyőrség fogja felkutatni az eltitkolt és be nem vallott gabona- és lisztkészleteket, alapjában nem egyéb, mint védekezésünk az ántánt kiéheztetési szándékai ellen.

A kormányának biztos és ugyszólván számszerű adatai vannak arról, hogy rengeteg gabona- és lisztkészlet van az országban elrejtve, vagy eltitkolva. Hisz tudjuk, hogy mennyi gabonánk termelt, tudjuk, hogy körülbelül mennyit fogyasztottunk s így könnyű kiszámítani, hogy mekkora gabona-, illetőleg lisztkészletnek kell lenni az országban. A kormány aratás óta már két ízben rendelte el az összeírást s azt a meggyőződést merítette ebből az összeírásból, hogy nekünk még akkora készletünknek kell lenni, hogy okos beosztással és takarékoskodással s a fogyasztók közt való aránylagos szétosztással okvetlen ki fogjuk bírni aratásig.

De ezt a készletet, amely ismétljük, okvetlen meg van az országban, elrejtve és eltitkolva, a kormány minden körülmények közt napfényre akarja és napfényre fogja hozni. Ezzel a szereppel a pénzügyőrséget bizta meg s külön rendeletben is utasította, hogy a készletek felkutatását a legnagyobb eréllyel és legnagyobb szigorúsággal hajtsa végre s ahol eltitkolt készleteket talál, azt kobozza el. De az elkobzáson felül az illetőket még az a büntetés is éri, hogy az eltitkolt gabona- és lisztmennyiség értékének kétszeresét lesznek kötelesek büntetésképpen fizetni.

A gabonaeltitkolásnak az a remény az oka, hogy majd a kormány, ha látja, hogy a készletek kicsinyek, fel fogja emelni az árakat s hogy akkor azok, akik eltitkoltak és elrejtettek gabona- és lisztmennyiségeket, ezeket a mainál magasabb áron fogják eladni. Biztos értesülésünk van arról, hogy ez nem fog megtörténni s a kormány semmi körülmények közt sem fogja a mai maximális árakat felemelni. Arra tehát nem lehet senkinek sem számítani, hogy ha ma eltitkol gabonát, vagy lisztet, azt majd utóbb jobb áron adhatja el. Inkább lehet szó arról, hogy leszállítják a mai árakat. Hisz már az is, aki ma jelenti be a készleteit, körülbelül négy koronával kap érte métermázsánként kevesebbet a Haditermék Részvénytársaságtól, mint kapott volna, ha az ősszel adta volna el a termését. Arra tehát, hogy a maximális árak emeltessenek, nem lehet számítani.

Ez az oka annak, hogy nincs semmi oka, hogy a gazdák vagy a termelők eltitkolják a készleteiket. Az eltitkolásból haszon egyáltalán nem érheti, csak kár. Az a kár, hogy ha valaki följelenti őket, vagy a pénzügyőrök föl kutatják az eltitkolt készleteket, azok minden kártérítés nélkül elkoboztatnak s a tulajdonos azonkívül még az érték kétszeresét fogja büntetésképpen fizetni.

De a nemzeti becsület is tiltja a gabona- és lisztkészletek eltitkolását. Megengedhetetlen az, hogy mikor katonáink világraszóló hősiességgel dicsőséget szereztek a magyar nemzetnek, akkor azok, akik itthon maradtak, egymást uzsorázzák ki s hogy a lakosság egy része kénytelen legyen éhezni, vagy legjobban esetben kukoricakenyeret enni, csak azért, mert a lakosság másik része veremben elrejtette a gabonáját. S hogy míg a lakosság egyik része éhez, addig a másik résznek tisztán haszonlesésből több gabonája legyen elrejtve, vagy eltitkolva, mint amennyire magának és családjának a jövő aratásig szüksége van.

Az eltitkolt gabona- és lisztkészletek bevallása, esetleg föl kutatása nemcsak az ántánt kiéheztetési taktikája ellen szükséges fegyver, hanem egyenesen a nemzeti becsület és a nemzet tekintélyének parancsa.

Vetetlen földek sorsa

A vármegyei gazdasági intéző bizottság hétfőn, január 24-ikén ülést tartott *Dr. Nagy Sándor* alispán elnöke mellett, melyen a vármegyei uradalmakat *Székcács Elemér* és *Marossy Pál* jószágigazgatók, a gazdákat pedig *Dr. Ecsery Lajos*, *Vecsery Lajos* és *Grüner Géza* földbirtokosok képviselték. Szentés város képviselőiben megjelentek *Dr. Mátéffy Ferencz* polgármester, *Bugyi Antal* polgármester-helyettes és *Kalpagos Szabó Imre* gazdasági tanácsnok, a vármegyei Gazdasági Egyesület képviselőiben *Mátéffy László* elnök. Jelen voltak továbbá *Z. Zboray Bertalan* gazd. felügyelő, *Bárany*

Árpád kir. tanfelügyelő és *Dr. Csergő Károly* várm. II. főjegyző.

A Gazdasági bizottság behatóan megtárgyalta a tavaszi munkálatok érdekében teendő intézkedéseket, melyeket a következőkben foglalhatunk össze:

Elsősorban felterjesztést intézett a bizottság a földművelésügyi miniszterhez az iránt, hogy a tavaszi buza vetőmagot legkésőbb február 15-ig szállíttassa, mivel a tavaszi buzavetés csak akkor lehet sikeres, ha jó korán, már márciusra elvetik.

Azt is kérte a bizottság a minisztertől, hogy a közérő

kirendelésére a felhatalmazást adja meg, mert előreláthatólag elő áll a szüksége annak, hogy az igrás erőt egyik helyről a másik helyre kell kirendelni, továbbá kényesíteni kell a munkára a munkától huzódókat is, mivel most a föld hasznosítása elsőrendű nemzeti érdek. Nagy súlyt helyezett a bizottság a női munkaerőre, ezért intézkedett, hogy a dologképes és családi körülményei által nem akadályozott asszonyokat összeírják. Fontos intézkedése a bizottságnak az is, hogy azt, aki részért vállal kukorica-, vagy burgonyaföldet, a közérő alól mentesíteni fogják.

A vetetlen földek hasznosítására különösen ajánlotta a bizottság a burgonya, kender, köles és muhar termelését.

Főképp fontos a burgonya termesztés, mely közepes időjárás mellett is jól fizet és igen fontos kenyérpótló élelmi cikk, ezért a bizottság intézkedett, hogy e hasznos cikk termesztésére a gazdaközönség figyelme felhívassék.

Igen fontos továbbá a kendertermesztés, mely ma különösen keresett cikk és magas ára van. A kender ugyanis közepes termés mellett is 30—35 mm. termést hoz, ami a mai árak mellett a gabonaneműek hasznát is meghaladó jövedelmet jelent s e mellett kevés munkát és gondot ad.

Ez irányban indította meg a mozgalmat a Gazdasági bizottság mely bizonyára szép sikerre fog vezetni.

Jó szivek.

Mint a kristály, mennél jobban forgatjuk, mennél inkább vesszük szemlélet alá, annál több szépséget tár fel, úgy a községünkben levő kisegítő-kórház is, mennél jobban behatolunk munkálkodásába, az igazi odaadásnak annak több megnyilvánulását mutatja.

Mielőtt megköszönjük és nyilvánosan nyugtázzuk a hadikötés terén kifejtett tevékenységet, fordítunk egyet a drága kristályon... Lélekemelő nemes jeleneteket látunk újra. Jeleneteket a múlt év történetéből. Ime az egyik hölgy hazaviszi a javítani valókat. A napnak minden óráját leköti hivatalos elfoglaltsága, az iskola s négy kis gyermekének gondozása. Pihennie kellene, de ő varr, a késő éjszakába benyulik a munka. Nem tesz semmit, örömmel és szívesen végzi. Amott egy másik úri asszony, csaknem naponként megjelenik a kórházban a kedves látogató, özv. Novák Ferencné. Kifogyhatatlan az adományokban, a vigasztaló szavakban. Mindég fárad valakiért. Kedves jó fia minden betegünk. Aldás a jó szívre, a munkás kezekre!

Avagy emlitsük azt a családot, melynek kamrájából annyi szőlő, bor került szenvedő betegeink asztalára s gyakran jóízű ebéd, utavaló egy-egy távozó katonára számára? Vagy azt emlitsük, hogy új gondnokunk tisztán jótékonyságból, lelkesedéssel végzi az összes teendőket, miután előbbi gondnokunknak keresetét a község egyéb állás által biztosította.

Nemde mind megannyi pompás kép, melyek az ott kifejtett munkálkodás céltudatosságát és szíves voltát bizonyítják.

A hadi kötésben részt vettek a következő hölgyek:

Tary Jánosné 69 dk, özv. Dr. Kaufmann Józsefné 48 dk, Szóbl Ilonka 70 dk, Gyenes Margitka 1 kg, Dr. Szóbl Lipótné 1 kg, Wünsch Ilonka 88 dk, Korom Mariska 1 kg, Klein Mihályné 56 dk, Pető Lajosné 53 dk, Hám nővérek 34 dk, Schwáb Lili 1 kg, Papp Juliska és Mariska 2 kg, Tóth Istvánné 65 dk, Gelsy Péterné 1 kg, Antal Andrásné 50 dk, Bozó Mariska 50 dk, Wimmer Károlyné 1 kg, Goldner Erzsike 50 dk, Stern Gizella 1 kg 20 dk,

Hoics Irénke 76 dk, özv. Kertész Mórné 25 dk, Marton Mariska 25 dk, Kulcsár Mihályné 2 kg 39 dk, Lip-ták Jenőné 1 kg 70 dk, Schwáb Mórné 1 kg 10 dk, özv. Hauserné 75 dk, Korom Rózsika 50 dk, Mihály Juliska 1 kg 75 dk, özv. Kovalik Józsefné 1 kg 50 dk, Elek Ignácné 50 dk, Jaksa testvérek 1 kg 76 dk, Benedek Gizike 1 kg 37 dk, Luca Antalné és Denes Györgyné 95 dk, Kovalik Juliska 75 dk, Ambruzs Juliska 50 dk, Bozó Pálné 34 dk, Wulcz Gyuláné 54 dk, Páncél Macuska 1 kg 4 dk, özv. Rummer Dezsóné 1 kg 57 dk, Goldner Ilona 50 dk, Putnoki Erzsike 50 dk, Kardos Boriska 50 dk, Diamant Jenőné 50 dk, Horváth Antalné 1 kg 50 dk, Szeller Bözsike 50 dk, Seres Katica 38 dk, Kovácsné Büchler Ilonka 1 kg, Büchler Gyuláné 3 kg 54 dk, özv. Bánfalvi Lajosné 2 kg 53 dk, özv. Tary Istvánné 3 kg 80 dk, Postahivatal: 4 kg 65 dk, Mihály Jánosné 1 kg 50 dk, Mihály Micike 1 kg 91 dk, Wimmer Béláné 73 dk, Ménesi Mihályné 50 dk, Berger Jánosné 50 dk, özv. Hambach Ernőné 36 dk, Katona Istvánné 23 dk, Pápai Istvánné 35 dk, Bozó Veron 33 dk, Hevesi Gáborné 52 dk, Süle Lajosné 1 kg 7 dk, Szentés Endréné 60 dk, Bacsá Benjáminné 33 dk, Judik Menyhértne 58 dk, Vajda Maca 2 kg 35 dk, Sós Ádámné 87 dk, Tüzes Emilia 2 kg, Valter Macuska 50 dk, Tamás Béláné 4 kg 53 dk, Karaszka Kálmánné 2 kg 76 dk, Szilárdffy Istvánné 31 dk, Seres Viktorka 26 dk, Seres Juliska 76 dk, Balázs Mariska 71 dk, Áll. el. tanítótestület 21 kg 15 dk. Ebbe segített Somogyi Micike 1 kg.-ot.

SZEPLŐ-FOLTOK

A hosszantartó világháború nagy megpróbáltatásoknak tett ki bennünket.

A nagy élethalálharc megkivánta az energiák legnagyobb kifejtését minden téren. Ez a nagy erőpróba nagy eredményeket, de nagy bűnöket is hozott felszínre. A becsület ragyogó fényességétől a becsületesség sötét fertőjéig a nagy társadalmi forrongásban minden színárnyalat megtalálható.

A jövő talán majd mindezeket okulni fog. A háború nagy, emésztő tisztító tüzből, ha majd a békés munkássághoz visszatérünk, kell, hogy egy nagy társadalmi átalakulás, egy nagy erkölcsi és politikai renezánsz álljon elő.

A nagy hibák és a nagy bűnök igaz és leplezetlen kritikájával előállni ma még nem időszert, ez majd a jövőnk kötelessége lesz. Ma nem szabad vele az összekovácsolt összhangot megbontani.

A nagy tanulságokat majd később vonjuk le. A nagy cél érdekében még sok emberi komizásról hallgatni kell.

Mindez azonban nem tarthat vissza bennünket attól, hogy a társadalom ki-kiütő szeplőit meg ne legyintsük egy kis egészséges szelölével, vagy ha úgy tetszik szelöléssel.

A szoba romlott levegőjét is ez tisztítja s vérünket is ez teszi egészségessé.

Most is csak egy társadalmi tünetre akarunk reámutatni abból az

alkalomból, hogy a gumi-anyagok rekvirálása veszéllyel fenyegeti a kecses, a simulékony s már ékkövekkel kacérkodó harisnyakötőket.

„Hon i soit qui mal i pense!”

Kapcsoljuk ki ez alkalommal a Salisbury grófné gyönyörű harisnyakötőjének véletlen balesetét, mely pikáns mosolyt csalt vetélytársnőjéi ajkaira s mely alkalmat adott az angol királyság legnagyobb érdemrendjének, a térdszalagrendnek alapítására.

Ugyis jámbor mese ez csak! S nem pikáns történet!...

Megjegyzésünkkel csak azt akarjuk jelölni, vajon ma, midőn hazafias kötelességünk a takarékoság s a minden felesleges dologról való lemondás egy magasabb s nagyobb állami cél érdekében, nélkülözni tudják-e nőtársaim a fűzőről simulékonyan leereszkedő gummi harisnyakötőt, mely az áttört selyemharisnyákat oly plasztikusan szorította a filigrán bokáktól egész hosszúságban a mindjobban mutogatáshoz törekvő végtagokhoz, mely alól a bőr meleg hamvassága is kipironkodott — még fagyasztó télvíz idején is.

Alig hisszük!... Már csak abból az egyszerű okokból is, mert a női ruha s az okos higénia ma hadi lábón állanak egymással.

A női ruha már régen sutba dobta hivatását. Régen a mezitelenség takarója volt, ma pedig éppen annak a mutatója s a női körvonalak kiemelője.

Ma hódító fegyver, a való színes álarca s finom háló, melyet a ravas okos pók sző a körül dongó legyek fogdosására.

A női raffineria sohasem fog lemondani a divatról, kerüljön bár az rengeteg pénzbe, vagyonba, könnybe, avagy még ha másképp nem, becsületbe is, a gyengéknél.

A nagy lemondás napjait kellene hogy éljük és mégis, habár a durva kényszerűség le tud mondatni mindenről, a piperéskedésről soha.

Pedig ez egyenesen nemzeti öngyilkosság!

A magyar divathölgyek 500—600 milliót adnak oda ellenségeiknek még a háború alatt is, hogy azok gyilkos fegyvereket gyárthassanak rajta, melyekkel testvéreinket, gyermekeinket, férjeinket, apáinkat gyilkolják le gaz ellenségeink.

Szeretteink szétronsolt holttesteinek felett elsírt könnyeik között meglátják e ezt a magyar nők?!

Amidőn sebesülteket ápolnak szent odaadással, amidőn könnyeznek a kórházban ápolt katonák karácsonyfája alatt, amidőn szívszorongva gondolnak fogoly férjeikre s az oltár zsámolyánál térdelve imádkoznak a csatatér borzalmaival s nélkülözéseivel szenvedő szeretteik életéért könnyeik nehéz fátyolán keresztül meglátják-e ezt?!

A szakemberek és a hivatalos statisztika igazolja azt a szörnyűséget, hogy a selyemért, drágakőért, szőrmékért, csipkéért, disztollakért, kalapokért, keztükért, illatszere-

kért s egyéb luxustárgyakért a magyar divathölgyek 500—600 milliót juttattak külföldre, ellenségeink kezébe, még pedig a legértékesebb aranyban!...

Ezért nincs arany a közforgalomban, mert mint gyilkoló gránát jön vissza a doberdói fensikon, a francia határon, a flandriai partoknál, hogy véres cafatokra tétje szét szeretteink tagjait.

Meggondoljátok-e ezt nőtársaim, midőn hízogó tükreitek előtt kiöltöztök, midőn a divattermek fényes polcai mellett egy új kosztüm érdekében tárgyaltok?!

Pedig hát megmondhatnánk, de nem akarjuk megmondani, mert nem akarjuk még önmagunk előtt sem megvallani, hogy irigységkeltő ciferalkodásunk csak prémekkel, selyemmel, ékkövekkel való kendőzése a mi hiúságunk szülte számtalan és szégyenlett szeplőjének.

K. Margit.

ROVÁS

Nikita, az áruló.

Szegény Nikita... Nem elég, hogy mi ütöttük, ütött már az ántánt is rajta egyet. Igaz — nem kétszáz ágyúval a Lovcsenen, nem is puskák tömkelegével Cetinjében, hanem hát betűvel. Azt irták ugyanis a kapituláció után az olasz lapok, hogy Montenegró fejedelme áruló lett. S úgy is van! Csak hogy korántsem az ántántot árulta ő el, hanem azt, amit az ántánt olyan szorgosan titkol a népei előtt, hogy ezt a háborút valószínűleg a központi hatalmak fogják megnyerni.

*

Adj a tótnak szállást...

Hogy Görögországnak is egészen ég felé meredt már minden hajszála, hát nagyot kiált, hogy „ne húzd a hajam Schlézinger!” — És miért kiált, hova kiált? Kiált azért, mert lassan nem lesz már gyékény a lába alatt és a vendégfogadóban már nem ő, hanem neki porciózna. Kiált pedig Amerikához, de a visszhang szól az összes semleges államoknak, hogy vigyázzatok, mert úgy jártok, mint én jómagam. Előzékenykedtem és engedtem; tőrtem és jószívű voltam. S a nóta vége? ... „Adj a tótnak szállást, kiver a házból.”

*

Még valamit Nikitáról.

Azóta, hogy a fönti nemtelen rágalom is megsebezte a szegény kecskepásztort, fogta magát és tovább állt, vagy mint mondani szokás — ellépett. S ez napjainkban a legérdekesebb szenzáció. Hogy hová futott, azt tudjuk, de hogy miért? azt egyelőre homály fűdi. Megijedt-e, érzékenykedett-e, vagy talán üzletet ment csinálni ismét?... Mindez titok. Mégis azt hisszük, nem csalódunk, amikor azt állítjuk, hogy egy jó csomó ántánt huncutság is van ebben a dologban. Kilóg a lóláb pedig onnan, hogy az angol mindjárt a kapituláció után titkon odahatott, miszerint Nikita ne fogadja el békeajánlatunkat. Ugyan miért? Mert a példa ragadós... s ha netalán a béketárgyalások jól sikerültek Montenegróban, más is könnyen bejöhethet a bótba. Ez hát oka nyilván Moha-

med futásának s ezért kellett Miklósának népét a faképnél hagyni és most Lyonban ülni babérjain, nehogy az ántánt piszkos vizeit még jobban fölzarvarja, mint tette eddig. — Kérdés azonban, lesz-e ennek a spekulációnak csak egy szikra haszna is, mikor a hivatalos jelentés már is azt hozza, hogy a montenegrói meghatalmazottak aláírták a kapitulációt.

*

Die Sonne bringt es an den Tag.

Bizonyára kíváncsi ma is mindenki: „hogyan nem avatkozott be Románia eddig még a világháborúba?” Kielégítve lesz kíváncsiságunk azonnal, ha Halil bej török külügyminiszter a Pesti Hirlap egyik tudósítójának tett nyilatkozatát itt megismerjük. Hogyan is szól ez a nevezetes passzus? „Marghiloman román külügyminiszter egy ízben azt jelentette ki előttem — mondja a bej — hogy Törökországnak jó a lelkiismerete, azért tudott elhatározásra jutni; ellenben Románia sokáig habozott, azért nem nyugodt a lelkiismerete.

Ugye igaza van a németnek, hogy: „die Sonne bringt es an den Tag” — azaz „csak napfényre kerül egyszer minden!”

*

Egy kis hazai.

Jósló járt másfélhete Mindszenten. És érdekes — ugyanakkor jósló D. Annunzio is Olaszországban. Talán összebeszéltek? Nem tudom. De azt tudom, hogy mit mondtak. Mindszenten semmit; Milánóban, a Scala színházban pedig nagyon is sokat, illetve csak akartak... És a rebach? Ugy mondják, hogy az itt is, ott is mérsévesen sikerült. Kérdés azonban, hogy az a még mindig vak tömeg ott nem azt fogja-e rövidesen kiáltani; „panem et circuses” — és a babonás szegénység itt hasonlóan, hogy: „de jó is volna egy kis kenyérke, amit a háboru szélhámósai és szédelgői zsebre vágottak.”

HIREINK

✶

— **Névnapmegváltás.** Schmidt Dezső közelgő névünnepe alkalmával névnap-megváltás címén Dr. Dósa István főszolgabírónak 30 koronát adott át abból a célból, hogy ez az összeg magvát képezze egy olyan társadalmi uton létrehozott pénzalapnak, amelyből a háboru bevégeztével, a harctéren hősi halált halt, avagy a háboru alatt szerzett betegség következtében elhalt, illetve nyomtalanul eltűnt mindszei hősök emléke községünkben megfelelő formában megörökíttessék.

A legnagyobb örömmel üdvözljük ezt a mozgalmat és felkérjük községünk lakosságát, hogy ehhez a mozgalomhoz mindenki vagyoni viszonyaihoz képest alkalmilag járuljon hozzá. Az erre a célra szánt adományokat úgy a járási főszolgabíró, mint lapunk szerkesztősége készséggel elfogadja, ez az összeg gyümölcsözőleg elhelyeztetik és egyúttal az adományok hirlapilag közzé fognak tétetni.

Erre a célra Bozó Józsefné és

társai 1 kor. 5 fillért felajánlottak. Ennek az összegnek bármennyire csekély is ez, jelentősége abban van, hogy Bozó József és 28 társa még a háboru kitörését megelőzőleg végzett vasuti munka után még járó díjait csakis most tudták megkapni és ebből a hátralekos munkabérből 29 olyan asszony adta ezt a pár fillért, akiknek a mindennapi megélhetés súlyos gondjaival kell küzdegniük.

Ehhez hozzájárult még Denes Jánosné, akinek Bozó József nevű fia a harctéren hősi halált halt, 1 koronával.

— A hadiszolgáltatásokból származó panaszok elbírálása.

Mindazoknak, akik a hadiszolgáltatásért járó térítés vagy valamely okozott kárért járó kártérítés ki nem fizetett, vagy amennyiben a megítélt térítéssel a szolgáltatást teljesítő megelégedve nincsenek, jogukban áll igényeiket a községi előljáróságnál írásban, vagy szóval bejelenteni, amely esetben a bejelentett igények a községenként alakított s a járási főszolgabíró elnökelete alatt működő illetékes község egy tisztviselőjéből, a képviselőtestület három tagjából és a katonai hatóság kiküldöttéből álló küldöttség által a felhozott bizonyítékok alapján fog elbíraltatni. Ez a bizottság Mindszenten f. évi február hó 21-én, Szegváron február 22-én, Nagymágyocson és Derekegyháza február 23-án, a magyartés-fábiánsebestyáni panaszokat illetőleg pedig Szentesen a körjegyzőség székházánál február 24-én fog tárgyalni. Ezen alkalommal bíráltatnak el a bejelentett igények. Szükségesnek tartjuk a közönség figyelmét felhívni ezekre a tárgyalásokra, mert ez alkalommal nyílik alkalom arra, hogy mindazok, akiknek e címen bármiféle jogos panaszuk van, ezek orvosoltassanak. Nagyon természetesen csakis abban az esetben lehet bajukon segíteni, ha állításaikat elfogadható módon tanúkkal, okiratokkal vagy egyéb bizonyítékokkal támogatni tudják.

— **Esküdt-választás.** Jó emlékü Kiss Balázs községi esküdt elhalálása folytán megüresedett I. esküdti állás a f. évi február hó 19-én tartandó tisztújító széken fog betölteni.

— **A fogságban meghaltakról nem adnak hírt.** A mi veszteségi kimutatásainkban csak azok neveivel találkozunk, akik elestek, megsebesültek, megbetegedtek, fogságba kerültek, vagy eltűntek. Akik az oroszok vagy a szerbek kezei közé kerültek, ha azok ott sebeikben, vagy betegség következtében meghaltak, arról ujabban nem szerezhetünk tudomást. A háboru első évében a vöröskereszt útján hírül adták az ilyen eseteket. Az utóbbi időben az orosz és szerb vöröskeresztesek mélyen hallgatnak. Ha az illető maga, aki a fogságban van, nem adhat magáról életjelt,

az orosz és szerb vöröskeresztesek nem szólnak. Nagyon sokan abban a szomorú véleményben élnek, hogy ha 3—4 hónapon át nem kapnak orosz vagy szerb fogságban lévő hozzátartozóiktól értesítést, bizonyosan elhunyt. A hallgatás azonban nem jelent föltétlen halált. Igen sokan hat hónap, sőt egy év múltával adtak életjelt magukról. A héten is megtörtént, hogy egy mindszei katona 15 hónap elteltével adott életjelt magáról. Türelemmel és reménységgel be kell várni tehát a háboru végét.

— **Közgyűlés.** A mindszei „Katholikus Kör” évi rendes közgyűlését ma, vasárnap délután 4 órakor tartja a kör helyiségében, mely alkalomra a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

— **Katonaszökevény cigányok.** Az elmúlt héten 3 katonaszökevény cigányt fogott el a csendőrség, kiket, kellő fedezet mellett, Szegedre szállítottak be. Sokkal furcsábban jártak azonban egy másik katonaszökevény cigánnyal; ez egy szép éjszakán megszökött a község ház jól bezárt börtönéből. Az ajtón semmi sem volt észlelhető, még a zár előre volt csuszva, csak a cigány hiányzott a börtönből. Természetesen a csendőrség nagy aparatussal indult fel a szökevény kézrekerítésére, de sajnos hiába, a szökevénynek nyoma veszett. Azonban a csendőrség még sem járt hiába, mert a keresett cigány helyett elfogott egy másik még veszedelmesebb cigányt, ki szintén katonaszökevény, névszerint Farkas Károlyt. Fel kell említenünk ez alkalommal, hogy a tanyák között a cigányok kibéreltek egy üresen álló tanyát és innen indulnak az összes cigányok körutjukra, rémületbe ejtve a tanyai asszonynepet, kik most maguk vannak a tanyában, férfl nélkül.

— Jönnek a vemhes kancák.

A vemhes katonalovak közül Mindszentén és Szegváron olyan kiscigányok között, akiknek lovai a katonaság által igénybe vétettek, a legközelebbi napokban 10—10 darab kerül kiosztás alá és pedig olyan feltétel mellett, hogy az illető gazdák a nekik kiadott lovakat kötelesek jóra való gazda gon-

dosságával tartani, azokat használhatják, a csikó az övéké lesz és az anyakancákat az elléstől számított 6 hónap után kötelesek a katonasághoz visszaszolgáltatni. Akik erre a kedvezményre igényt tartanak, jelentkezzenek sürgősen a községi előljáróságnál.

— **Mennyi kenyeret kapnak a hadifoglyok?** A belügyminiszter körrendeletet bocsátott ki a polgári ellátásban lévő hadifoglyok liszt- és kenyérfogyasztásának tárgyában. A körrendelet a január 3-án kiadott rendelethez való utalással és annak kiegészítésével a hadügyi igazgatással létrejött megállapodáshoz képest értesíti az ország összes törvényhatóságait, hogy a polgári ellátásban lévő hadifoglyok liszttel csak olyan mennyiségben láthatók el, mint aminő mennyiség az e tárgyban kiadott kormányrendelet szerint hasonló foglalkozást üző honi lakosságot illeti. Vagyis 24 dekagram liszt, illetve 33.6 dekagram kenyér helyett a hadifoglyokat mint nehéz munkát végzőket, 30 dekagram liszt, illetve 42 dekagram kenyér illeti naponta.

— **A tengeri szállítási igazolványok.** A földművelésügyi miniszter a közszükségleti célokra igényelt tengeri mennyiségek biztosítása céljából elrendelte, hogy senki részére sem szabad tengeri szállítására igazolványt kiadni. Ennek folytán tengerit csak a H. T. és ennek bizományosai vásárolhatnak és szállíthatnak kizárólag közszükségleti célokra.

— **A sárga kása.** Ki gondolta volna valaha azt, hogy a sárga kásának úgy fel vigye a jó Isten a dolgát. Alig van ma kelendőbb cikk, mint a sárga kása. És mindezt mi nek köszönheti? Annak az egyszerű dolognak, hogy mindenki a nagyon drága riskását pótolja vele. A disznóölések ideje alatt nagy mennyiség kelt el belőle. A kényszerűség újra divatba hozta. Hát ezen nem is lehet csudálkozni. De az már jobban csudálatra méltó dolog, hogy az ára is magasra felszökött. Nem sokára már ott tartunk, hogy a sárga kása kilója is eléri a kétkoronás magas árat. Hát mi oka ennek? Nem tud reá felelni senki sem. Mert van bővében, amennyi csak kell és semmi egyéb, mint a kapzsiság verte fel ennek az árát. Általában véve azt tapasztaljuk, hogy azoknak a cikkeknek legnagyobb része, melyeket külföldről kell behozni, áremelke-

Minden vasárnap → Minden ünnepnap

Fűtött műterem

Horváth Antalné
fényképészeti műterme

dése alig haladja meg a 40—50 százalékot, azok a dolgok pedig, mik itthon termenek, 500—600 százalék áremelést értek el. Ezek között van a sárga kása is, mintha csak igazgyöngy volna.

— **Üdvözet a harctérről.** Gyakran érkeznek hozzánk rózsaszínű kártyák a harctérről, melyben mindszei derék hadfiaink egy-egy üdvözetet röppentenek az itthoniaknak. Most Halász Mihály hidász tudatja, hogy nincsen semmi baja és jó egészségnek örvend.

— **Hét testvér a harctéren.** Osváth Imre szegedi asztalosnak mind a hét fia katoná. Mind a heten a háború kitörésekor azonnal harctérré vonultak. Tizenhét hónap után egyik gyermekének a lábát amputálni kellett és ez most Szegeden fekszik kórházban. Az öreg Osváthnak a fiai közül négyen kitanulták az asztalos mesterséget és a családnak virágzó telepe volt a háború előtt. Ezt most be kellett zárni s azért az öreg asztalos most a hadügyminisztériumhoz kérvényt intézett hogy egyik fiát engedjék haza a harctérről.

— **Gazdasági munkák.** Mint-hogy a gazdasági munkákkal sokan a gyakori esözések miatt elmaradtak, iparkodnak azt a tél folyamán

pótolni. Minthogy az esözések most szünetet tartanak, nem ritka jelenség az, hogy szikkadtabb helyeken a gazdák iparkodnak pótolni a szántást.

— **Gyűjtsünk gyógynövényeket.** Községünkben is foglalkoztak már évekkkel ezelőtt is a gyógynövények gyűjtésével és ez évben még inkább szükség lesz erre, mert amióta Németország megtiltotta a gyógyszerkivitelt, különösen érezhetővé vált hazánkban is a gyógyszerhiány, ami viszont újra aktuálissá tette a hazai gyógyszertermelés fejlesztését. A Magyarországi Szövetkezetek Szövetsége, melynek a kötelékébe tartozik hazánk valamennyi majd hatezernyi falusi szövetkezete, vállalkozott arra, hogy e célból szervezi a gyógynövénygyűjtést, úgy a szövetkezetek, mint a gyűjtőállomások útján. A szövetség a földművelésügyi kormányhoz intézett felterjesztésében határozottan támogatja a gyógyszerészek egyesületének a kérését, mely oda irányul, hogy a minisztérium létesítsen a fővárosban egy mintafeldolgozó telepet s minden erővel mozgósítsa elő a hazai gyógynövény gyűjtését és gyógyszertermelést.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

HORVÁTH ANTAL

Nyomatott Horváth Antal grafikai műintézetében.

A Mindszei Takarékpénztár

tudomására hozza a mélyen tisztelt közönségnek, hogy 1916. évi január hó 1-étől kezdve

uj hetibetét csoportot alakít.

Jegyzések naponként a hivatalos órák alatt az intézet helyiségében esz-közölhetők.

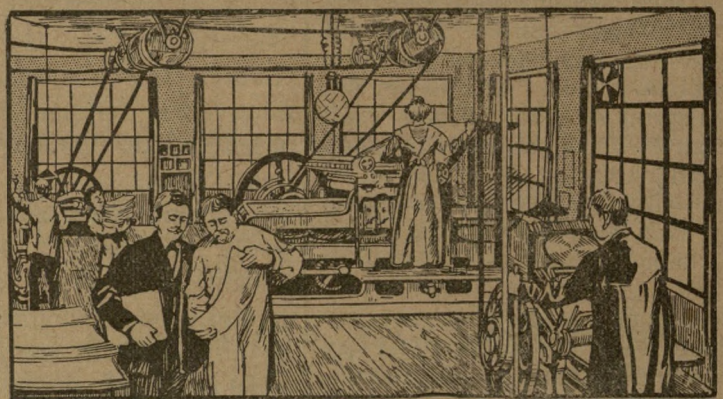
Igazgatóság.

Hirdessen lapunkban!
Biztos eredmény! Olcsó árak!

Telefonszám: 9

Horváth Antal grafikai műintézete Mindszei

A vidék legmodernebb berendezésű minta-könyunyomdája - Saját erőtelep

Két legújabb típusu gyorsajtó, 1 domborműnyomó sajtó és 12 papírfeldolgozó munkagép

Művészies nyomtatványokat

a háború tartama alatt is

szolid, versenyképes áron készítek

Technikai berendezésem nagy teljesítőképességgel rendelkezik

Eddigi nb. munkaadóim megbízásait soron kívül elintézem

Gazdag betűkészlet! Nagy papírraktár!

Saját gummibélyeggyár, legújabb amerikai vulkanizálóval